

Schluters schitterende Zerline

De aandacht van het publiek meer dan een uur vasthouden met als enige middel je stem is een gave waar maar weinigen over beschikken. Ariane Schluter is er een die wel is gezegend met dit talent. Als Zerline grijpt ze onmiddellijk de onverdeelde aandacht om die pas aan het eind van de voorstelling weer terug te geven. In de muziektheatervoorstelling 'De dienstmeid Zerline' laat Orkater de gelijknamige huishoudster aan het woord.

Zerline vertelt het verhaal van haar meerdere, mevrouw de barones. Maar eigenlijk schemert hier vooral haar eigen levensverhaal doorheen; in spiegelbeeld weliswaar, want wat werkelijkheid is voor de barones, daar kan Zerline slechts van dromen.

In een gestileerd, complex decor in bruintinten wat het meeste wegheeft van de doolhofgangen van een oud kasteel begint Zerline haar verhaal. Op een rustige zondagmiddag stapt ze de kamer van de nieuwe huurder Andreas binnen, vastbesloten om niet te vetrekken voordat ze haar levensgeschiedenis heeft verteld. Zerline is direct herkenbaar en geeft een vertrouwd gevoel; als een nieuwsgierige buurvrouw die vanachter haar geraniums het wel en wee van de hele buurt in de gaten houdt, vertrouwt ze de toeschouwers haar verhaal toe. Over hoe de barones zwanger werd, een kind kreeg, echte liefde kende en zij niet. Het is Zerline nooit gelukt om uit de schaduw van haar bazin te stappen, zelfs niet op het moment waarop ze zich waagde aan een affaire met de minnaar van de barones, meneer Von Juna. Ook hierbij trekt ze aan het kortste eind en blijft ze gedoemd tot een leven als dienstmeid.

Regisseur Jos van Kan en componist Micha Hamel kiezen voor een muzikale invulling van de rol van Andreas. Trombonist Koen Kaptijn werpt zich op als tegenspeler van Schluter. Hoewel het aanvankelijk lijkt alsof zijn rol beperkt blijft tot het muzikaal begeleiden van Zerlines verhaal, ontstaat er gaandeweg het stuk meer subtiele interactie tussen de twee. Hij stimuleert haar om verder te vertellen en ontlokt met zijn vragende, ogenschijnlijk ongeïnteresseerde blik persoonlijke bekentenissen. De muziek is vooral hoekig, bouwt spanning op en geeft het stuk een Cluedo-sfeer van landheren, jachtgeweren en moord in de keuken.

Ariane Schluter zet een schitterende Zerline neer en is een genot om naar te kijken. Deze actrice heeft alles in huis om deze monoloog tot een succes te maken en laat dat ook zien. Haar subtiele mimiek, het veelbetekenend rollen met de ogen en vooral de foutloze beheersing van haar stem. Ritmisch klopt alles; precies op de juiste momenten een stilte om haar relaas kracht bij te zetten, dan weer een ratelende spraakwaterval als de gemoederen hoog oplopen.

Orkater laat hiermee een heerlijk intieme voorstelling zien die de toeschouwers mee terugneemt naar de tijd van koetsen, kaarsen en standsverschil. Muziek en decor zijn prima en sluiten goed op elkaar aan, maar het grootste compliment is en blijft voor Ariane Schluter die met haar meesterlijke acteerwerk zonder twijfel de ster van de avond is.

Door Lieke Jordens

6 november 2006